

Consellers de bras major

Joan Sintes, Gabriel Cardona, Farrer Pons, March Sanxo.

Consellers de bras mitjà

March Pons de Malbuger, Barthomeu Sagui de Biniarroca, Joan Vidal de Benixiquer, Pere Pons de Telatí.

Consellers de bras menor

Andreu Pons, Jaume Sagui, March Pons, Joan Company.

(Continuará)

Bibliografía

Flors de roella. Aplec de poesies. Miquel Durán. Inca. MCMXXII.

Cap judici no podriem fer d'aquest llibre d'agradosa lectura tan encertat com el que n'ha fet en son Pròleg En Miquel Ferrà; per tant creim lo millor copiar-ne alguns fragments.

«Allunyat per l'ofici i per le materialitat de la distancia, »isolat dins el mateix poble d'Inca... En Miquel Durán deu a »son instint segur i delicat tota la seva formació literaria.»

«... aquell instint literari el feu enamorar primerencament »de l'obra d'En Costa, l'influencia del qual i d'En Verdaguer »donen encuny a més d'una de les poesies d'aquest llibre, i »el feu sensible per graus a totes les clàssiques perfeccions de »la nostra escola, a l'alta espiritualitat d'En Maragall i fins »als bells preciosismes d'En Carner i sos deixebles.»

«Però d'això darrer poc n'hi trobareu o gens, dins aquest »llibre. L'autor te cosa més bé de glosador mallorquí ben »raçat i autèntic...»

«L'expressió s'afina encara en els versos d'En Durán »quan els temes, sovint d'un bell lirisme religiós, esdevenen

»més íntims i subjectius, arribant a atènyer els d'inspiració
»amorosa una veritat de sentiment corpredora i els dedicats
»a l'Esposa morta, esperit gentilíssim qui fou la seva musa,
»una noblesa espiritual i una dignitat de forma petrarques-
»ques».

«Hi ha an aquest recull composicions de desigual valor,
»com a fruit que són de molt diferents èpoques i reveladores
»de tot un procés espiritual i literari».

«Es humil, pero en ell hi ha quelcom d'allò que mai mor».

* * *

José Singala: *Historia de un perro chico.*—Palma de Mallorca. 1923.

En un pequeño volúmen de 64 páginas, una moneda de cinco céntimos hace su autobiografía. Describe su vida desde que salió de la casa de la Moneda, su paso por el Banco de España y la impresión recibida de sus distintos poseedores: una viuda pensionista, una verdulera, una criada, un pordiosero, un estanquero, un empleado, un muchacho etc , etc. hasta llegar a manos de D. Alvaro del Alto Castillo y de la Baja Torre del que da a conocer una obra titulada *La justicia triunfante en cuatro Autos de Fé celebrados en la villa y corte de Madrid durante el año 1922, en que salieron mil y un reos*, obra escrita de un estilo extravagante y que es una fantástica utopía justiciera sobre el desastre colonial de España en Marruecos.

